

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoCsp/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2111207845
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2111207845.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, v spore žalobcov: 1. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. X, E. F., právne zastúpený: Pacalaj, Palla a partneri, s.r.o., Námestie SNP 3, Trnava, 2. F. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XX, A., 4. G. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, E. F., t.č. H. XXX, I., zastúpená splnomocnencom: F. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XX, A., (žalobkyne 2 a 4 ako právne nástupkyne pôvodnej žalobkyne 2 J. B., zomrelej dňa XX.XX.XXXX) proti žalovanej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpenej: Werner & Co., s.r.o., Stromová 54/A, Bratislava, o ochranu práv spotrebiteľa, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 1. júla 2021, č.k. 21C/17/2011-436, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku III. v časti uloženia povinnosti žalovanej plniť obom žalobkyniam 2/ a 4/ p o t v r d z u j e .

V napadnutom výroku V. rozsudok súdu prvej inštancie m e n í nasledovne:

Žalobca 1/ má proti žalovanej nárok na plnú náhradu trov konania o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a žalovaná má proti žalobcovi 1/ nárok na plnú náhradu trov konania o vydanie bezdôvodného obohatenia ako aj plnú náhradu trov konania o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia. Žalovanej sa nepriznáva náhrada trov konania v časti žaloby žalobcu 1/ o právo zverejniť výrok tohto rozsudku s povinnosťou zaplatiť preddavok za zverejnenie rozsudku.

Žalobkyne 2/ a 4/ majú proti žalovanej nárok na plnú náhradu trov konania o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru ako aj plnú náhradu trov konania o vydanie bezdôvodného obohatenia a žalovaná má proti žalobkyniam 2/ a 4/ nárok na plnú náhradu trov konania o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia. Žalovanej sa nepriznáva náhrada trov konania v časti žaloby žalobkyň 2/ a 4/ o právo zverejniť výrok tohto rozsudku s povinnosťou zaplatiť preddavok za zverejnenie rozsudku.

Žalovaná má nárok proti žalobcovi 1/ na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu medzi žalobkyňami 2/ a 4/ a žalovanou.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere č. 202900164 uzavretej medzi žalobcom 1 a žalovanou dňa 13.07.2010 je bezúročný a bez poplatkov, výrokom II. určil, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere č. 202900166 uzavretej medzi pôvodnou žalobkyňou 2 a žalovanou dňa 13.07.2010 je bezúročný a bez poplatkov, výrokom III. uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobkyni 2 a žalobkyni 4 spoločne a nerozdielne sumu 239 eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, výrokom IV. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom V. rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov tohto konania.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil aplikáciou ustanovení § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 4 písm. r), § 53a ods. 1 a 2, § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. a) a ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z (ďalej ZoSÚ), § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., vecne tým, že žaloba bola podaná čiastočne dôvodne. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca 1/ a pôvodná žalobkyňa 2/ J. B., nar. XX.XX.XXXX, zomr. dňa XX.XX.XXXX, naposledy bytom C. D. X, E. F. (ďalej len "pôvodná žalobkyňa 2"), sa žalobou doručenou súdu dňa 08.04.2011 v spojení s neskoršou zmenou petitu domáhali vydania rozhodnutia, ktorým súd určí, že úver na základe zmluvy o úvere č. 202900164 zo dňa 13.7.2010 a úver na základe zmluvy o úvere č. 202900166 zo dňa 13.7.2010 je bezúročný a bez poplatkov, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcom primerané finančné zadosťučinenie každému vo výške 1.000 eur do 8 dní od právoplatnosti rozsudku, že žalovaná je povinná vydať žalobcom bezdôvodné obohatenie každému vo výške 239 eur do 8 dní od právoplatnosti rozsudku, že žalobcom sa priznáva právo zverejniť výrok tohto rozsudku v denníku SME s celoštátnou pôsobnosťou formou platenej inzercie na náklady žalovanej s tým, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcom na tento účel preddavok 700 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Pôvodná žalobkyňa 2/ J. B. dňa XX.XX.XXXX zomrela a súd uznesením zo dňa 25.11.2020 rozhodol tak, že v konaní pokračuje s jej dedičkami, ktorými sú F. F., nar. XX.XX.XXXX, (ako žalobkyňa 2) a G. F., nar. XX.XX.XXXX (ako žalobkyňa 4). Uznesením č.k. 21C/17/2011- 423 zo dňa 31.05.2021 súd vylúčil na samostatné konanie žalobu žalobcu 3/ (Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42176778, Nám. legionárov 5, 08001 Prešov) o určenie zmluvných podmienok za neprijateľné.

3. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalovaná ako veriteľ a žalobca 1/ ako dlžník uzavreli dňa 13.07.2010 zmluvu o úvere č. 202900164, na základe ktorej žalovaná poskytla žalobcovi 1/ ako dlžníkovi úver vo výške 500 eur a dlžník sa zaviazal zaplatiť túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok veriteľovi za dohodnutých podmienok. Ďalej mal súd preukázané, že žalovaná ako veriteľ a pôvodná žalobkyňa 2/ J. B. ako dlžník uzavreli dňa 13.07.2010 zmluvu o úvere č. 202900166, na základe ktorej žalovaná poskytla pôvodnej žalobkyni 2/ ako dlžníkovi úver vo výške 500 eur a dlžník sa zaviazal zaplatiť túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok veriteľovi za dohodnutých podmienok. Obe zmluvy posúdil súd ako spotrebiteľské uzavreté v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, a zistil, že zmluvy neobsahujú v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 ZoSÚ viaceré obligatórne náležitosti, čo má za následok, že spotrebiteľský úver sa považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené súd v tejto časti žalobe vyhovel výrokom I. a II., keď určenie tejto právnej skutočnosti vyplýva z osobitného predpisu, ktorým je ustanovenie § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z.

4. Žalobcovia 1/ a 2/ sa ďalej domáhali vydania bezdôvodného obohatenia každý vo výške 239 eur z dôvodu plnenia žalovanej nad rozsah poskytnutej istiny, pretože žalobca 1/ na základe zmluvy o úvere č. 202900164 bol povinný vrátiť žalovanej len vyčerpanú sumu 500 eur a takisto pôvodná žalobkyňa 2/ na základe zmluvy o úvere č. 202900166 bola povinná vrátiť žalovanej len vyčerpanú sumu 500 eur. Z potvrdenia K. E., L. o vklade v hotovosti zo dňa 07.04.2011 mal súd preukázané, že žalobca 1/ vložil dňa 07.04.2011 na účet č. XXXXXX XXXXXXXXXX sumu 20 eur pod G. XXXXXXXXXX a sumu 20 eur pod G. XXXXXXXXXX. Z potvrdenia G., L. o vklade v hotovosti z 16.06.2011 mal súd preukázané že žalobkyňa 2/ F. F. vložila na účet XXXXXXXXXX/XXXX pod G. XXXXXXXXXX sumu 1.438,13 eur. Z uvedeného vyplýva, že pôvodná žalobkyňa 2/ zaplatila žalovanej dňa 07.04.2011 sumu 20 eur a dňa 16.06.2011 sumu 1.438,13 eur, spolu sumu 1.458,13 eur, teda o 958,13 eur viac, ako jej bola povinná vrátiť (1.458,85 eur - 500 eur) a žalovaná sa o sumu 958,13 eur bezdôvodne obohatila, ktorá suma by patrila v zmysle § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny nástupkyňiam žalobkyne 2/ titulom bezdôvodného obohatenia, keďže však pôvodná žalobkyňa 2/ žiadala vydať bezdôvodné obohatenie len vo výške 239 eur, ktorý návrh súd nemohol prekročiť, preto súd vo výroku III. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni 2/ a žalobkyni 4/ spoločne a nerozdielne sumu 239 eur. Žalobca 1/ sa

rovnako domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 239 eur a to s poukazom na potvrdenie G., L. o vklade v hotovosti z 16.06.2011, ktorým F. F. vložila na účet XXXXXXXXXXX/XXXX pod G. XXXXXXXXXXX sumu 1.438,13 eur. Podľa výpisu z webovej stránky www.pohotovst.sk-kamsplacat klienti pri úhradách majú uvádzať ako variabilný symbol vždy číslo zmluvy o úvere. Z potvrdenia G., L. o vklade hotovosti z 16.06.2011 vyplýva, že suma 1.438,13 eur bola zaplatená k G. XXXXXXXXXXX, čo je číslo zmluvy pôvodnej žalobkyne 2/ a uvedená suma zároveň korešponduje so sumou uloženou na zaplataenie pôvodnej žalobkyne 2/ v rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 03534/11 zo 06.06.2011, po obdržaní ktorého pôvodná žalobkyňa 2/ požiadala svoju dcéru o zaplataenie žalovanej sumy. Z uvedeného dôkazu teda nevyplýva, že by nejaká suma mala byť zaplatená na úver zo zmluvy č. 202900164 uzatvorenej medzi žalobcom 1/ a žalovanou. Vzhľadom na to, že žalobca 1/ nepreukázal, že žalovanej zaplatil nad rozsah poskytnutej istiny 500 eur, z dôkazov vyplýva, že uhradil iba 20,- eur (potvrdenie K. E., L. o vklade v hotovosti pod G. XXXXXXXXXXX z 07.04.2011), preto súd jeho žalobu v časti o zaplataenie sumy 239 eur titulom bezdôvodného obohatenia zamietol.

5. Žalobca 1/ a pôvodná žalobkyňa 2/ sa žalobou domáhali aj zaplataenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1.000 eur pre každého podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Keďže súd nezistil splnenie podmienok pre priznanie finančného zadosťučinenia, súd žalobu žalobcov v tejto časti zamietol. Žalobcovia sa žalobou ďalej domáhali priznania práva zverejniť výrok tohto rozsudku v denníku SME s celoštátnou pôsobnosťou formou platenej inzercie na náklady žalovanej s tým, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcom na tento účel preddavok 700 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V tejto časti súd žalobu tiež zamietol a to z dôvodu, že právna úprava OSP upravujúca možnosť priznať účastníkovi, ktorého návrhu sa vyhovel, právo uverejniť výrok právoplatného rozhodnutia súdu, nebola prevzatá do CSP, ktorý sa s poukazom na § 470 ods. 1 aplikuje aj na konania začaté podľa OSP, preto vzhľadom na absenciu ustanovení o možnosti priznať úspešnému žalobcovi právo uverejniť rozsudok v CSP súd žalobu žalobcov v tejto časti zamietol.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol prvoinštančný súd podľa § 255 ods. 2 CSP za procesnej situácie, že žiadnu zo strán konania nemožno označiť za podstatne úspešnú v konaní, nakoľko žalobca 1/ bol úspešný v časti určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov, avšak žalovaná bola úspešná v časti zamietnutia vydania bezdôvodného obohatenia a primeraného finančného zadosťučinenia, žalobkyne 2/ a 4/ boli úspešné v časti určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov a v časti vydania bezdôvodného obohatenia, avšak žalovaná bola úspešná v časti primeraného finančného zadosťučinenia, keď zároveň neúspech v časti o priznanie práva uverejniť rozsudok nemožno pričítať žiadnej zo strán sporu, nakoľko predmetné ustanovenie OSP bolo zrušené konaním zákonodarcu a teda s prihliadnutím na charakter sporu (spotrebiteľský spor) je dôvodným žiadnej zo strán konania nepriznať nárok na náhradu trov tohto konania.

7. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná a to výlučne proti výrokom III. a V. Nesúhlasila s výrokom rozhodnutia o vydaní bezdôvodného obohatenia žalobkyne 2/ a žalobkyne 4/ spoločne a nerozdielne a to z toho dôvodu, že v konaní nebolo preukázané, že by žalobkyňa 4/ čokoľvek žalovanému plnila. Bolo preukázané len plnenie žalobkyne 2/ vo vlastnom mene, pričom žiadna žiadosť pôvodnej žalobkyne 2/ voči jej dcére – súčasnej žalobkyne 2/, nebola v konaní preukázaná a niet teda dôvodu na aktívnu solidaritu žalobkyne 2/ a žalobkyne 4/. Súd prvej inštancie preto vyvodil z dôkazov nesprávne skutkové závery a vec nesprávne právne posúdil. Súd pochybil aj vo výroku o náhrade trov konania, keď nepriznal žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania. Zo žaloby a priebehu súdneho konania je jednoznačné, že dvaja žalobcovia spojili v žalobe do jedného súdneho konania niekoľko samostatných právnych vecí a keďže z viacerých nárokov sa každý dal uplatniť samostatnou žalobou, je teda potrebné nárok na náhradu trov konania posúdiť samostatne, a nie v celku ako to urobil súd, ktorý tak vec nesprávne skutkovo a právne posúdil a konal tiež v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou. Odvolateľ v tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 147/08, ďalej poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3M Cdo 11/2011, rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 6Cz 74/1976 a rozhodnutie Najvyššieho súdu SR R 28/1970. S poukazom na uvedené žalovaná navrhla, aby odvolací súd v odvolaní napadnutej časti rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, alternatívne aby rozsudok vo výroku III. zmenil tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyne 2/ sumu 239 eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia a vo výroku V. tak, že žalovaná má voči žalobcovi 1/ právo na náhradu trov konania čo do nároku žalobcu 1/ na vydanie bezdôvodného obohatenia v plnom rozsahu, žalovaná má voči žalobcovi 1/ právo na náhradu trov konania čo do nároku žalobcu 1/ na poskytnutie primeraného finančného zadosťučinenia v plnom rozsahu, žalovaná má voči žalobcovi 1/

právo na náhradu trov konania čo do nároku žalobcu 1/ na zverejnenie rozsudku v plnom rozsahu, žalovaná má voči žalobkyni 2/ a žalobkyni 4/ spoločne a nerozdielne právo na náhradu trov konania čo do nároku žalobkyne 2/ a žalobkyne 4/ na poskytnutie primeraného finančného zadosťučinenia v plnom rozsahu, žalovaná má voči žalobkyni 2/ a žalobkyni 4/ spoločne a nerozdielne právo na náhradu trov konania čo do nároku žalobkyne 2/ a žalobkyne 4/ na zverejnenie rozsudku v plnom rozsahu. Zároveň si žalovaná uplatnila náhradu trov odvolacieho konania.

8. Žalobca 1/ v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že rozsudok v napadnutej časti je vecne správny. V odvolaní si žalovaná priznáva väčší podiel úspechu na veci, pričom neberie do úvahy nemožnosť uplatnenia svojho úspechu napr. v časti návrhu na zverejnenie rozsudku. Žalobca 1/ je toho názoru, že pri jeho neúspechu ohľadom tohto nároku mu nemôže byť na ťarchu, že došlo k zrušeniu OSP a prijatiu CSP, v dôsledku čoho súd v uvedenej časti musel návrh zamietnuť, nakoľko nemohol použiť predchádzajúce ustanovenie a ani ustanovenie § 305 ods. 2 CSP, podľa ktorého takéto právo má len žalobca v konaní o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach, pričom aktívne legitimovaným je iba právnická osoba založená na ochranu spotrebiteľa alebo orgán dohľadu. Vzhľadom na dôvody, pre ktoré súd zamietol žalobu v označenej časti nešlo o neúspech, ktorý môže byť pripísaný na vrub žalobcu. Žalobca 1/ ďalej uviedol, že použitie judikatúry označenej žalovanou v podanom odvolaní nie je možné použiť na tento prípad z dôvodu časovej neaktuálnosti, keďže medzitým došlo k zmene právneho predpisu a v zmysle CSP nie je jasne a určite uvedené, že by každý nárok mal byť posudzovaný oddelene. Civilný sporový poriadok v žiadnom texte nedefinuje čo je vec, to znamená či vecou je jeden nárok alebo celý predmet konania. Úspech žalobcu 1/ v konaní bol priznaný výrokom I. rozsudku, ktorý je úspechom celého konania o ochrane práv spotrebiteľa, a od ktorého závisia i ostatné výroky a zároveň zverejnenie rozsudku nemožno pričítať za vinu žalobcovi 1/ a ani žalovanej pričítať úspech, súd preto rozhodol správne. Navrhol rozsudok vo výroku V. potvrdiť ako vecne správny a priznať žalobcovi 1/ voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

9. Žalobkyne 2/ a 4/ v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedli, že považujú napadnutý rozsudok za správny.

10. Žalovaná v odvolacej replike zotrvala na podanom odvolaní. Zistený skutkový stav veci neumožňoval súdu zvoliť aktívnu solidaritu žalobkyne 2/ a žalobkyne 4/ na vydanie bezdôvodného obohatenia, keď bolo zrejmé, že „nad istinu“ plnila žalovanej len žalobkyňa 2/, ktorá plnila navyše vo vlastnom mene a nebolo preukázané žiadne zastúpenie pôvodnej žalobkyne 2/ J. B.. Aj v otázke náhrady trov konania žalovaná zotrvala na svojej právnej argumentácii, v zmysle ktorej je potrebné z hľadiska náhrady trov konania posudzovať úspech či neúspech samostatne čo do každého nároku uplatneného žalobou. Na tomto závere nič nemení ani zmena procesnej právnej úpravy z OSP na CSP ako to zjavne účelovo tvrdí žalobca 1/, pričom tento právny názor je potvrdený konštantnou odbornou literatúrou a súdnou judikatúrou. Čo do zmeny procesnej úpravy týkajúcej sa nároku na zverejnenie rozsudku, nič nebránilo žalobcovi 1/ v tejto časti počas prvoinštančného konania vziať žalobu späť, navyše žalobca 1/ opomína, že žalovaná bola voči nemu procesne úspešná ohľadom vydania bezdôvodného obohatenia a voči všetkým žalobcom bola procesne úspešná aj ohľadom nároku na poskytnutie primeraného finančného zadosťučinenia.

11. Žalobca 1/ v odvolacej duplike rovnako zotrval na svojom vyjadrení, poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6M Cdo 19/2010, z ktorého vyplýva, že ak je pomer úspechu a neúspechu u oboch strán rovnaký alebo približne rovnaký, súd vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Tiež poukázal na to, že konaniu o ochranu práv spotrebiteľa predchádzalo konanie sp.zn. 27C/28/2012-342, v ktorom sa posudzovala predbežná otázka, a v zmysle ktorého došlo rozsudkom zo dňa 10.09.2019 k potvrdeniu odvolacím súdom zrušenia rozhodcovského rozsudku ako i k určení, že rozhodcovská zmluva uzavretá ako súčasť zmluvy o úvere č. 202900164 uzavretá medzi žalobcom 1/ a žalovanou je neprijateľná zmluvná podmienka. Posúdenie tejto predbežnej otázky malo dopad na úspech žalobcov v konaní o ochrane práv spotrebiteľa. Z dôvodu, že sa napadnutým rozsudkom určilo, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere č. 202900164 je bezúročný a bez poplatkov, bol žalobca 1/ plne úspešný v konaní. Úspešnosť žalobca 1/ vyvodzuje z primárneho nároku, od ktorého záviseli ďalšie nároky. V zmysle rozsudku odvolacieho súdu bolo presne špecifikované, že podľa rozhodcovského rozsudku mal žalobca 1/ zaplatiť žalovanej sumu 1.123,01 eur, sumu 315,12 eur ako trovy konania, úroky z omeškania 0,25 eur a zákonný úrok 6%, spolu 1.438,13 eur, čo bolo potvrdené i plátbou dcéry žalobkyne 2/. Výška spotrebného úveru poskytnutá žalobcovi 1/ bola vo výške

500 eur a aj žalobkyni 2/ vo výške 500 eur. Z uvedeného dôvodu výrok I. napadnutého rozsudku určujúci bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru je úspechom žalobcu 1/ minimálne o sumu cca 623,01 eur, berúc do úvahy, že žalobca 1/ mal vrátiť cenu poskytnutého úveru 500 eur, pričom v zmysle rozhodcovského rozsudku mal zaplatiť žalovanej 1.438,13 eur. S týmto výrokom bol v priamej súvislosti výrok o vydaní bezdôvodného obohatenia vo výške 239 eur. Berúc do úvahy tvrdenia žalovanej o jej úspechu vo výroku o vydanie bezdôvodného obohatenia žalobca 1/ uvádza, že úspech výroku I. napadnutého rozhodnutia je vyšší ako úspech výroku o priznaní bezdôvodného obohatenia. Pripomína tiež, že ani rozsudkom sp.zn. 27C/28/2012 nebolo rozhodované o každom nároku samostatne. Pokiaľ ide o nárok na zverejnenie výroku rozsudku zotrval na doterajších vyjadreniach a je toho názoru, že zmena právnej úpravy nemôže byť žalobcovi na ťarchu. V prípade späťvzatie v časti tohto výroku by sa navýšili trovy právneho zastúpenia o tento úkon, pričom späťvzatie by mohol súd posudzovať v neprospech žalobcu 1/. Žalobca 1/ je toho názoru, že ak by mal byť nárok o náhrade trov konania vyjadrený pomerom úspechu/neúspechu každého výroku, žalobcovi 1/ by úspechom hlavného výroku (bezúročnosť a bezpoplatkovosť) vznikol vyšší pomer úspechu. Z uvedených dôvodov považoval odvolanie žalovanej za nedôvodné.

12. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1, 2 CSP a § 357 písm. m/ CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné.

13. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalovanej, ktorými je viazaný (§ 380 ods. 1 CSP) bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vo veci správne, ak napadnutým výrokom III. uložil povinnosť zaplatiť priznanú sumu 239 eur žalobkyni 2/ a žalobkyni 4/ spoločne a nerozdielne, ako aj posúdiť správnosť výroku V. o trovách konania.

14. Pokiaľ ide o správnosť výroku III., odvolateľka nenamietala samotnú povinnosť zaplatiť dlžnú sumu 239 eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia, namietala iba tú skutočnosť, že nevidí dôvod na plnenie obom žalobkyniam spoločne a nerozdielne, keď mala za to, že v tejto časti prvoinštančný súd vyvodil z dôkazov nesprávne skutkové závery a vec nesprávne právne posúdil. Odvolací súd však po preskúmaní napadnutého rozsudku žiadne z vytkaných pochybení súdu nezistil. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie skutočností právne rozhodných pre posúdenie tohto uplatneného žalobného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci vo vzťahu k nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobkyniam 2/ a 4/ spoločne a nerozdielne, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na správne a dostatočne presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku v tejto časti (bod 93 až 96 odôvodnenia napadnutého rozsudku). Odvolací súd nenachádza žiadny dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť, a preto nemôže dať za pravdu odvolateľke. Vzhľadom k odvolacej argumentácii žalovanej sa žiada dodať nasledovné:

15. Z obsahu spisu vyplýva, že pôvodná žalobkyňa 2/ J. B. uzavrela dňa 13.07.2010 so žalovanou zmluvu o úvere č. 202900166 na poskytnutie úveru vo výške 500 eur. Súd prvej inštancie výrokom II. (ktorý nebol napadnutý odvolaním a nadobudol právoplatnosť) určil, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, takže pôvodná žalobkyňa 2/ na základe predmetnej zmluvy o úvere bola povinná vrátiť žalovanej len vyčerpanú sumu 500 eur. Na webovej stránke žalovanej sa ukladá jej klientom pri úhradách uvádzať ako variabilný symbol vždy číslo zmluvy o úvere. Z potvrdenia G., L. o vklade v hotovosti z 16.06.2011 vyplynulo, že žalobkyňa 2/ F. F. vložila na účet XXXXXXXXXXX/XXXX pod G. XXXXXXXXXXX sumu 1.438,13 eur, čiže suma 1.438,13 eur bola preukázateľne zaplatená na číslo zmluvy pôvodnej žalobkyne 2/, a uvedená suma zároveň korešponduje so sumou uloženou na zaplatenie pôvodnej žalobkyni 2/ v rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 03534/11 z 6.6.2011. K úhrade uvedenej sumy 1.438,13 eur, došlo bezprostredne po vydaní rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, ktorým bola pôvodná žalobkyňa 2/ zaviazaná k jej zaplateniu a zároveň k tomu došlo ešte za života pôvodnej žalobkyne 2/ ako dlžníčky (ktorá zomrela až 03.03.2014), je teda zrejmé, že hoci vklad realizovala jej dcéra F. F., išlo o splatenie dlhu pôvodnej žalobkyne 2/ a to v jej mene. Tvrdenie

odvolateľky, že bolo preukázané len plnenie žalobkyne 2/ vo vlastnom mene nemá žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní. Vzhľadom na vyššie uvedené vklad v hotovosti z 16.06.2011 treba považovať za plnenie realizované pôvodnou žalobkyňou 2/ a keďže medzičasom táto zomrela, správne súd uložil žalovanej povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie jej právnym nástupcom, ktorými sú v zmysle osvedčenia o dedičstve č.k. 26D/243/2014, 11Dnot/42/ 2014-17 zo dňa 14.08.2014 žalobkyňa 2/ F. F. a žalobkyňa 4/ G. F., ktoré vstúpili do práv poručiteľky voči žalovanej na vydanie bezdôvodného obohatenia.

16. Pokiaľ však ide o odvolanie žalovanej proti výroku o trovách konania, toto posúdil odvolací súd ako dôvodné.

17. Podľa § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu v konaní. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

18. Pri rozhodovaní o náhrade trov sporového konania súd vychádza zo zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu). Kritérium na priznanie nároku na náhradu trov konania je miera úspechu vo veci, ktorá závisí od výsledku meritórneho rozhodnutia vo vzťahu k žalobnému petitu. Úspech vo veci súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Ak nejde o prípad, kedy bolo žalobe celkom vyhovené, musí byť v zmysle citovaného ustanovenia § 255 CSP náhrada trov pomerne rozdelená. To vyžaduje určiť pomer úspechu oboch strán vo veci a od úspechu strany odčítať jej neúspech (t.j. mieru úspechu druhej strany). Vo výške rozdielu má strana právo, aby mu druhá strana nahradila pomernú časť trov, ktoré vynaložil pri účelnom uplatňovaní alebo bránení práva. Výška trov, ktoré v konaní vznikli druhej strane, je tu nerozhodná. Ak je pomer úspechu a neúspechu u oboch strán rovnaký alebo približne rovnaký, súd vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

19. V sporovom konaní je teda kritérium procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov konania. Podľa tohto kritéria môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, nie však v požadovanej výške. Ide o prípady, keď výška nároku závisí od úvahy súdu. Príkladom je náhrada nemajetkovej ujmy v sporoch o ochranu osobnosti, určenie, že bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania a povinnosť žalovaného sa ospravedlniť priznané boli, ale náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch nebola priznaná v požadovanej výške. Výsledok konania prejavujúci sa tým, že poškodený žalobca dosiahne satisfakciu uložením povinnosti škodcu nahradiť mu nemateriálnu ujmu svojho druhu, možno hodnotiť v zmysle zásad úspechu vo veci obdobne ako plný úspech (§ 142 ods. 1 OSP), aj keď žalobcovi vo výroku nebola priznaná ním požadovaná výška plnenia (porozsudok Najvyššieho súdu ČR z 2. marca 2011, sp. zn. 30 Cdo 5210/2009).

20. V prípade, ak súd prejednáva v spoločnom konaní viacero právnych vecí, považuje sa pre účely rozhodnutia o náhrade trov konania každá z týchto vecí za samostatnú. V takom prípade treba samostatne posúdiť mieru úspechu a neúspechu (§ 142 ods. 1 a ods. 2 OSP), ďalej zvážiť, či neúspech nebol len v nepatrnej časti alebo či rozhodnutie o výške plnenia nezáviselo od znaleckého posudku alebo úvahy súdu (§ 142 ods. 3 OSP), a to samostatne vo vzťahu ku každej z týchto vecí. Uvedené konania o čiastkových nárokoch majú totiž spoločné iba to, že sa o nich rozhoduje v jednom konaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo 11/2011 z 11.10.2012).

21. Pri rozhodovaní o nárokoch so samostatným skutkovým základom treba teda úspech a neúspech strany posudzovať vždy osobitne, podľa toho, v ktorom samostatne uplatniteľnom nároku by mohla byť tá ktorá strana úspešná a v ktorom zase nie. Trovy konania preto treba oddeliť a osobitne o nich rozhodnúť vo vzťahu ku každému nároku zvlášť. Ak ide o práva so samostatným skutkovým základom, nie je vylúčené, že povinnosti na náhradu trov konania sa určujú aj osobitne tak, že žalovaný môže byť zaviazaný k náhrade trov konania žalobcovi a žalobca k náhrade trov konania žalovaného. Treba zdôrazniť, že súd nemôže nikdy kompenzovať obe vzájomné pohľadávky na týchto trovách svojím rozhodnutím. Môžu tak urobiť strany na základe dohody alebo jednostranného úkonu podľa hmotnoprávnych predpisov. Rovnaký právny názor už bol vyslovený Najvyšším súdom vo veci 3Cz/13/1969 z 24.6.1969, zverejnenom pod R-28/1970. V prípade, ak súd prejednáva v spoločnom konaní viacero právnych vecí, považuje sa pre účely rozhodnutia o náhrade trov konania každá z týchto vecí za samostatnú (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 M Cdo 11/2011, sp. zn. 7 Cdo 39/2011).

22. V prejednávanej veci súd prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP majúc za to, že žiadnu zo strán konania nemožno označiť za podstatne úspešnú v konaní a s prihliadnutím na spotrebiteľský charakter sporu považoval za dôvodné žiadnej zo strán konania nepriznať nárok na náhradu trov konania. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie nepostupoval pri rozhodovaní o náhrade trov konania správne a jeho rozsudok vo výroku V. spočíva na nesprávnom právnom posúdení.

23. Prvoinštančný súd pochybil, keďže tak ako dôvodne namietala odvolateľka, opomenul skutočnosť, že tu išlo o prípad, kedy v spore boli prejednané a rozhodnuté viaceré samostatné veci. Predmetom konania na súde prvej inštancie bola totiž jednak žaloba žalobcu 1/ proti žalovanej, ktorou si uplatnil viaceré nároky súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 202900164 uzavretou medzi týmito dvomi zmluvnými stranami dňa 13.07.2010 a jednak žaloba pôvodnej žalobkyne 2/ (resp. žalobkyne 2/ a žalobkyne 4/ ako jej právnych nástupkýň) proti žalovanej, ktorou si uplatnila viaceré nároky súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 202900166 uzavretej medzi týmito dvomi zmluvnými stranami dňa 13.07.2010.

24. Predmetom sporu v danej veci tak boli viaceré samostatné nároky dvoch samostatných žalobcov (žalobca 1/ aj pôvodná žalobkyňa 2/), ktoré boli spojené v jednom konaní a súd ich aj prejednal v rámci jedného konania. Obaja žalobcovia sa domáhali jednak 1. určenia, že úver, z ním uzavretej úverovej zmluvy, je bezúročný a bez poplatkov, ďalej 2. vydania bezdôvodného obohatenia, 3. zaplata prumeraného finančného zadosťučinenia a 4. zverejnenia rozsudku s poskytnutím preddavku na zverejnenie. Vo všetkých prípadoch uplatnených nárokov ide o právne prostriedky ochrany spotrebiteľa proti porušovaniu právnych predpisov zo strany veriteľov pri poskytovaní spotrebiteľských úverov, nemožno pritom súhlasiť s názorom žalobcu 1/, že hlavný je výrok v časti bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a jeho úspechom dosiahli žalobcovia vyšší pomer úspechu.

25. Vychádzajúc z vyššie uvedených teoretických východísk, bolo potrebné aj v prejednávanej veci otázku úspechu a neúspechu v spore každého z účastníkov konania hodnotiť so zreteľom na každý nárok, ktorý mohol byť samostatne uplatniteľný, v rámci týchto dielčích nárokov posúdiť mieru úspechu a túto vyjadriť vo výroku o náhrade trov konania.

26. Takýmto postupom, v súlade so zásadou úspechu v spore vyjadrenej v ustanovení § 255 CSP, odvolací súd dospel k záveru, že bolo dôvodným rozhodnúť tak, že žalobca 1/ má proti žalovanej nárok na náhradu trov konania o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v plnom rozsahu a žalovaná má proti žalobcovi 1/ nárok na náhradu trov konania o vydanie bezdôvodného obohatenia a zaplata prumeraného finančného zadosťučinenia v plnom rozsahu. Pokiaľ ide o žaloby žalobkyň 2/ a 4/, tieto majú vzhľadom na výsledok sporu proti žalovanej nárok na náhradu trov konania o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a na náhradu trov konania o vydanie bezdôvodného obohatenia v plnom rozsahu a žalovaná má proti nim nárok na náhradu trov konania o zaplata prumeraného finančného zadosťučinenia v plnom rozsahu. Čo sa týka nárokov všetkých žalobcov na zverejnenie rozsudku a poskytnutie preddavku na zverejnenie, v otázke náhrady trov konania sa odvolací súd stotožnil s názorom prvoinštančného súdu, a síce, že nakoľko po prijatí CSP takúto žalobu, inak podľa § 155 ods. 4 O.s.p. v čase podania žaloby prípustnú, nová právna úprava nepripúšťa a preto v čase vyhlásenia rozsudku už nebolo možné jej vyhovieť, bolo dôvodné nepriznať náhradu úspešnej strane, t.j. žalovanej a to podľa § 257 CSP (existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa).

27. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd v napadutej časti výroku III. (v časti uloženia povinnosti žalovaného plniť obom žalobkyňiam 2/ a 4/) rozsudok z dôvodu vecnej správnosti podľa § 387 ods. 2 CSP potvrdil a v napadnutom výroku V. o trovách konania rozhodnutie zmenil podľa § 388 CSP tak, ako je vyššie uvedené s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, 2 a § 262 CSP. Vychádzal z toho, že v predmetnom odvolacom konaní boli žalobkyne 2/ a 4/ úspešné v časti odvolania žalovanej smerujúceho proti výroku III. a naopak, žalovaná bola úspešná proti žalobkyňiam 2/ a 4/ v časti odvolania, smerujúceho proti výroku V. (jej neúspech bol iba nepatrný) a preto pomer úspechu a neúspechu v odvolacom konaní bol približne rovnaký, z ktorého

dôvodu súd rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu medzi žalobkyňami 2/ a 4/ a žalovanou. Pokiaľ ide o odvolanie vo vzťahu žalovanej k žalobcovi 1/, ktoré smerovalo výlučne proti výroku V. o trovách konania, tu bola plne úspešná žalovaná (resp. jej neúspech bol iba nepatrný) a preto jej bol priznaný nárok proti žalobcovi 1/ na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

29. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).